

Per distreure la calor
 qu' ara 'ns está fent la llesca
 y posars' de bon humor,
 no hi ha com un rich licor
 seguit d' un vas d' aigua fresca

De dijous á dijous

LA calor va apretant, que 's un contento. Aixó no te res de nou ni val la pena de posar ho al diari perque s' en enteri tothom.

No s' escapen ni 'ls republicans, qu' han tingut de suspendre un miting, per por dels caps calents: Fins en Llorens Ardid qu' era l' autor de la convocatoria, va deixar d' assistirhi, excusantse en carta que mogué greu esvalot entre 'ls *compañeros* que van compareixer, ben disposats per menjars' mitx mon d' una mossegada.

Ab fatichs y travalls van poguer ferlos entornar cap á casa á pendre la fresca... ara en lloch s' está tan bé.

Lo pobre Ardid va ser qui sortí descalabrat jey moralment! donchs qui mes qui menos 'l tatxavan de venut als jesuitas, 'ls seus *correligionarios* mateixos.

**

Cercant assumptos frescos per regalar als llegidors de LA TOMASA convençuts de l' impossible qu' es donaris per Còrnic a un got d' aygua gelada, que fora segur 'l que 'ls vindria més de gust suara, en l' estació «circular», haviam pensat tractar aquesta setmana dels banys de mar... mes trovém l' assumpto masa vell y estantís.

Per aixó no renunciém á parlar de la marina jja 's cosa fresca! ni del cap visible á Espanya son ministre lo senyor Ferrandiz, mes que com tal, sia una «molécula infinitesimal» parlant ab termes polits y científichs, com pertoca á qui en porta tants galóns d' or á la casaca.

Perque si ben certus es que 'l ministre ha quedat reduhit á l' expressió més mínima, la marina «guerrera» d' ensá de «Cavite» y «Santiago de Cuba» s' ha fet imperceptible á la vista y al tacte, ensemps qu' estantissa també.

Mancats de barcos de guerra, construïts com la mecánica naval moderna demana, xorchs dels coneixements avansats que la navegació d' aquestas molas immensas exigeix... y sens los cabals que la construcció y manteniment demana qu' han de fer 'ls uns ni 'ls altres?

Las granotas demanan rey, s' en apareixen 'ls mariners espanyols.

Son com una criatura mal criada, que fa rebequerías per tenir' una joguina, qu' ha de malmetrers' en sas mans barrueras.

Voldríen barcos per fer'hi la fatxada pe 'l mon, justificant los seus empleyo; y son tan negats que ni menos tenen un hom de prou «endòminas» que pogués portar á terme en sos designis, posantse á son front.

Son vensuts y no ho reconeixen; van esmaperduts.

Y com allá hont no hi ha pá tot son barallas, passen el temps bescantant al ministre y en Ferrándiz, bescantant als mariners.

S' atrapan y no 's poden conseguir.

D' aquest modo van menjantse 'ls pochos quartos que 'ls restan; no son capassos de fer l' esfors patriótic de renunciar las sevas pagas, que son llen-

sadas al pou; y presoners d' aque'l' anarquía mansa que preveya venir en Nicolau M.ª Riveo fa tants anys, tots van p' el mon enseyant la seba, desde 'l ministre al ranxero.

**

La fonda maror que 'n trontolla la Russia en pes, va prenent formas tangibles.

Ja la tempesta sura arrán de terra.

L' un día mor assassinat 'l governador de las provincias del Vistula, l' altre 'l Rabrikoff, després 'l ministre Plewe.

L' imperi tiránich de las deportacions á Siberia; 'l que va cedir més per por que no pas per la voluntat la llibertat als esclaus... sens colgar ben fons d' un clot, fuets è instruments de tortura; l' autócrata qu' ha condemnat á mort homes ilustres pe'l delicte d' escriurer la veritat damunt d' un paper blanch perque el poble la pogués saber, ja 's trontolla y sotmou, veyent batirs sos exercits de mar y terra á las regións Asiáticas, per una gent de rassa inferior, que no s' ha deixat trepi'xar d' un modo qualsevulga.

La rendició de Port-Arthur y la desfeta dels exercits qu' han vo'gut invadir els territoris japonesos del Assia, será plorada pe 'l Czar no pas per la vergonya y l' afront que li enjegan en rostre, tan com per voler dir la cancelació del imperi moscovit.

L' enrabonament del vell sistema 's sent venir' s' acosta; la novella Russia, la de l' avenir, qu' han cantat poetas y prosistas eminentes, la que 'l poble porta en son si, te de salvar y redimir la terra.

L' espatéch te de ser ferm, 'ls resultats ja no son duptosos... s' han de veurer aviat.

D' homens no 'n faltan.

Si l' imperi 'ls ha rebutxat, el poble s' en cuydará d' enlaylarls com pertoca.

**

La Fransa teníntselas tiessas ab lo Vaticá, 'ns enseña fins ahont son fermas las sevas institucions.

Lo ministre, d' acort ab lo concell superior ab tota unanimitat, s' en ha anat per la dressera rebaixant 'ls aliments al representant del papa y suprimint el pressupost de cults.

Ha deixat en vaga dos bisbes qu' han volgut seguir las ordres de Roma y 'l de Dijon s' en ha anat als peus del Pontifici plorant com feble dona.

No se 'ls ha pogut menjar... y ara sanglota.

Com els caimans.

**

Lo rebombori del pa, s'ha reviscolat ara á Madrid. L' arcaide ho ha fet anar tot tan malament que renuncia la vara.

Lo poble 's fa justicia ab els forners que 'l roban assaltant las fl-cas; rebutxa 'l pá pastat ab ayguas de pous bruts qu' envenenan.

La gent poderosa .. d' aquets pa no 'n menja.

Els menjan pa francés y aquest no ha fallat may.

En Maura, graciós com sempre, fent una d' aquellas «trases» qu' el fan famós, ha dit que no va tenir pa per esmorzar d' l' altre día, ell que n' es tan panarra.

Pero aquets colp, no 'ns ha dit res de nou.

Be prou qu' ho sabíam.

CALIXTE PÍ Y XARAU.

LA VUYTADA

(CRÓNICAS ESTIUENCAS)

V

Escrích la present vuytada
arrán d' un cingle al bell cim
de la inmensa serralada
qu' es una. . *sierra sin fin*
que separa Vilatana
y altras vilas per l' istil,
Vilaseca y Vilatóva,
de las vilas de més *chic*
Vilagrassa, Vilaprima
(hónt tothom la balla *prim*),
Vilaclara, Vilafosca
y demés vilas d' estiu
que 's veuhen á l' altra banda
del riuhet hónt fan lo *riu*
la gent gran y las criaturas
y aixó fá que corri un xich,
perqué com que no hi corre aygua
sols quan plou, aixó vol dir
que de nom no més riu fora
si no s' hi fess n *pipí*.

Lo motiu, donchs de trovarnos
'ls de la *colonia* aquí
es l' aplech que aquí 's celebra
dalt d' aquet Puig que se 'n diu
Puigpelat hónt hi há una hermita
construida al sigle quint
ab pedras dutas expressas
á coll-y-be de Montjuich,
d' arquitectura *marroca*,
(segóns he sentit á dir)
ideada pe 'l rebasavi
del de l' avi dels padrins
d' un renet de la cunyada
d' un oncle d' un cosí prim
d' una tia rebasavia
del que fôu pare y padrí
d' un germá de llet del avi
d' un parent lluny qu' era fill
d' *estranquis* de la minyona
dels rebasavis —m' han dit—
d' una tia valenciana

d' aquell fill d' aquells cosins
d' aquell altre avi d' aquella
rebasavia de 'n Gaudí. (1)

Després d' un *ofici* ab flauta,
platets, trompa y dos violins,
llogats aquí á Brassalona,
professors tots escullits
entre 'ls que s' han fet més *sébas*
y que guanyan més *panís*
tocant per carrers y plassas
tant de días com de nits,
hi hagué reparto de *bonos*
facilitats pe 'ls vehins
forasters de Vilatana
que tots 'ls anys contribuim
á socorre á tants de pobres
que apenas fán lo viu viu
en aquet país d' orugas.
d' aranyas y de mosquits
que fán sigui, per molts *bestias*,
lo que 's diu, un gran país.

Y 'ls socorrém molt *en grande*
ab mesuras de llubins
y quarteras de garrofes,
d' aglans algun picotí,
carbassóns, naps, auberginias,
bitxos per fé anar ben *llis*
y tonificar l' estómach
dels que no poden pahir,
llagostas de camp), espárrechs,
eireras d' arbós á mils,
moras y pomas del ciri
per poguer fer *requisits*,
prunas y pansas y figas,
cuscunillas á desdir,
espinachs y farigola
per fer sopa als dematins,
cargols, bolets y castanyas,
que aquí ja hi están curtitos),
pinyóns y nous avellanas

(1) L' arquitecte de ca n Güell.

(que aquí 'n trencan molt sovint),
pésols y fesóls y trunfas
(que 's menjan sense amanir),
blat de moro per' fer farro
(que aquí es un plat escullit),
broquil espigat, llentías,
herbas y brots (pe 'ls conills),
pastanagas, cols y bledas,
ordi, guixas, aufals mill,
cébas, alls, pebrots, tomátechs,
ápits y raves fregits. .
(deixant apart per prudencia,
altres menjars per l' istil
que no alimentan, pró... atipan,
y aixó 'ns costa un *potosí*).

Acabat hi hagué balladas
al bell mitj d' un bosch de pins
ahont regná la sardana
fins á las tres de la nit
qu' emprenguéren la tornada
á Vilatana 'ls vehins,
tot cantant cansóns patrióticas
que davan gust de sentir
com la *Paula 'n té unas mitjas*
lo *Vals de las olas* y
la polka de la *Chelito*,
l' himne á n' el *Regaretin*
Malagueñas, *Carceleras*,
y 'l *schotisch ¡Viva Madrid!*

*

**

Si Deu vol l' altra *vuytada*
será objecte (dit aquí)
de fé 'ls un *potricó* (ó mitja)
d' una excursió de perill
—que son las que á mi m' agradan—
puig anirém dalt d' un *pich*
qu' es á no ser quants mils metres
d' alsada ¡un grapat de mils!

PEPET DEL CARRIL

Vilatana 3 Agost de 1904

A rahó del silenci

Perdut allá en las regións etéreas
vaga mon pensament,
Ahont cerca ab atany lo que no trova;
inspiració. ¡Res més!

Tinch cosas pera dirt; pero ma aymia
si sempre 'm veus callant,
no 'm tractis de mussol; puig jo bé penso
mes ¡ay! haig de callar,

Aixó á sa aymia, feya entendre ab signes
un mut molt esquilat

RAMPELLS

Estiuhejant

—¡Si 't veyan així 'ls *inglesos* qu' hem deixat á Barcelona! ¡Estas fet un manobre!

— Estich fent forsa per rebre á garrotadas al primer *inglés* que 's presenti, quan siguém á ciutat.

La perfidia mata la cassa...

-- ¡A n' aquest republicanot se li arripará á fer mal-
bé la escombra... y ja tornarém si á Deu plau!

Galorifera

— ¿QUE tal Donya Tuyas? Ahont vá tan atrafegada?

— Ay filla, avuy tinch de pendre 'l tercer bany de la temporada y com que ya es tart, no podria estarmhi *puesto que* no tindria temps de fer el sopar pel meu Corneli.

— Fassi com jó, no s'hi encaparrí ab aixó de pendre banys.

— Oh! es qu' es *medicinal* y endemés com que jó soch *molt neta* no podria passar cap estiu sense pendre banys.

— Donchs miri, jó, are 'n farà dos que no m' ha tocat una gota d' aygua en tota la meva persona.

— Ja, ho crech ja,

— Ab un bany vareig tenirne prou.

— ¿Es á dir que per aixó s' ha banyat?

— ¡No li dich, are farà dos anys que vareig pendre un bany *involuntari*.

— No la entench.

— Es aviat comprés. ¿No coneixia vosté á la *Casusa*? S', dona, aquella vehina castellana del demunt de casa?

— Aquella que tenia un gosset que li deyan *Cariño*?

— La mateixa.

— Ja ho crech que la coneixia;

— Donchs *afaguris* que estavam las dugas costat per costat, rentant en aquell *lavadero* del carrer dels Metjes y el *Cariño* no més feya qu' amohinarne y posarsem entremij de las camas, jo vareig avisar vint y cinch vegadas *cuando menos* á la *Casusa* y ella res, me contestava fent posturas á la bestia. Ja comensava á estar empipada quan puja 'l *Cariñito*, (com ella li deya) sobre la pedra del safreig y m' fa una porqueria damunt de la camisa del meu home. Ah, allavors vaig encegarme y vaig tirá al gos de cap á l' aygua, pero filla meva; al cap de mitja hora vareig trovarme á la casa d' en *Socorro*, xopa fins al coll, y es que la gran b' com va tirarme á mi després de cap al safreig y *afaguris* la vergonya que vaig passar al *enrecordarme* que precisament aquell dia no portava las calsas per anar més á la fresca.

— Ja, ja, ja...

— No rigui, no, donya Tuyas, n' hi ha per desesperarse.

— ¿Y desd' allavors no s' ha banyat més?

— Ca, dona, vaig agafar tanta *burrició* al aygua, que desd' aquell *entonces hasta* per beure, gasto solzament vi.

— Donchs jo, créguim, no podria passar l' istiu sense banyarme; com soch *tan neta*!

— Lo que pot dir es que li agrada molt ensenyar las formas.

— Y.. are.

— Vaja dona, digui la veritat y acabat neguiho, qu' es creu que no se sab qu' alguna vegada ha anat á un quarto de familia ab en Pepet.

— Jo;.. si ha sigut sols lo primer bany y encare per descordarme la cotilla que jo sola no podia...

— Be, si; no s' enrajoli per' xó dona, ja sabém que son aquestas cosas, jo no podré anar gallejant díhent com vosté que «soch tan neta», lo que podré dir ab el cap ben alt per tot, es que no soch tant porca.

— ¡Senyora Eeperansa! ¡miri que 'm sofoco!!

— Y qu' es creu que no se sab també qu' el segón bany la varen veure á la *playa* del Sr. *Sebastián* ab lo carnicer.

— ¡Y are! ¡aqueixa dona m' insulta, vosté es una poca vergonya!

— La que no té vergonya es vosté! qui sab qui deuria ser l' *afortunat* á pendre el tercer bany al costat d' aquell *secall*! Veig qu' hi va tant tart!

— Indecenta, ahont s' es vist dir aqueixas cosas... vosté si que ha perdut la vergonya ¡Si are mateix ja ho sab tothom que te gran *intimitat* ab D. *Marcelo*!

— ¡Qu' ha dit are! ¡murria! ¡embustera!

— ¡Fardassa!

— ¡Píff.. !!

— ¡Píff...!!

— ¡Ay! ¡av! ay!

— Uy! ¡Uy!

— ¡Voitalas!

— ¡Fora... fora!

— ¡La xeringa curta!

— Ah murrís... ahont s' es vist mullarme ab la xeringa al mitj del carré; qu' haguessin mullat á aquella bacona molt be, pero á mi.

— Ah deixeu-me. Ahont es el *xeringayre*!

— ¡Indecents! mullarme á mi! haguessin mullat á n' aquella *putinera* molt bè... pero això no puch passarho; deixeu-me, deixeu-me... ahont es el de la manguera!

— Senyor de la xeringa li tinch d' aixafá 'ls morros.

— Li tinch de tornar la dutxa que m' ha fet pendre!

— Deixi está aixó ó li prenc'h á esgarrapadas!

— D'inguiho á mi ó si no...

— Eh... fuera... fuera.

— Com s' enten, un altre?!

— *Señoras hay que haber orden.*

— Si are!

— Ahont es la manguera.

— Oh, aquell murri ha fugit y l' ha deixada... te donchs.

— *Ep.. Señoras ¡Socorro! ¡Socorro! yo no hi tengo cap culpa! ¡que me mullan l' uniforme!*

— En.. En..

— *Al cuartelillo indezentas.*

— *Señor Cabo, ya usted vé lo que me ha pasado.*

— *Uzté coja á la más vieja, yo me encargo de la jóven y ambas al cuartelillo.*

— *Esta bien.*

— *Atela usted que no zé escape!*

— Are ja no podras dir que fa dos anys que no t' ha tocat aygua á sobre...!

— Lo qu' es avuy en lloch d' un bany has p'és una dutxa.

— *(El que ha tomado la dutxa soy yo que no se como aixugarme)*

— *Ea... en marcha!*

V. CALDÉS ARÚS

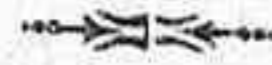
Afeytada

Que be que 'm va afeytar; sense sentirmen:
vareig quedá admirant la seva trassa:
es molt mes llest, diguí, que 'l barber meu,
qu' es l' home que á n' el mon te més catxassa.
Sens aygua plech, sabó, brotxa y navaja
al carrer, á peu dret, sens remullarme
en un instant que 'm trova descuydat
¡d' un butxacó vint pelas va afeytarme!

JOSEPH CASABÓ C.

FANTASIETA

Jo voldria tornarme papallona
pero de cos lleuger y alas inmensas,
fendir després lo zénit, y en els ayres
gronxarme ben plahenta.
A gust dependrem ¡ay! magestuosa;
cercar un lloch, hont brillan las estrellas
y hostatjarhi ma vida, si alli fossen
las il-lusions que 's perden

R.

La minyona del Rectó

La minyona del Rectó
n' es molt bonica:
la minyona del Rectó
tot ho te bó.

Ella cus y fa dissapte:
ella fréga y va á comprá:
ella al Rectó fa las feynas;
ella resa y sab cantá

Ella planxa y enmidona:
ella está be ab Déu y els sants:
y quant sent tocá campanas
si el calsat no li fa mal,
s' en vá contenta y joyosa,
no al temple, sinó á saraú,
remenant el cos ab brillo
y molt fresqueta cantant;

Jó so molt bonica:

Já ho sap el Rectó:

Si; fills, no os enganyo:

Jó tot ho tinch bó.

Al istiu vá escotadeta
ensenyant un pit tant bell,
que més que pit, talment sembla
un replá d' un pis del Cel.

Si la miran, ella mira:
si un bés li donan, lo torna:
si l' estiman, no s' enfada:
perlas per dents té á la boca:

Y quan lo Rectó la renya
(puig es home molt cristiá,)
ella bufona y riallera,
fresca com un ensiám,
vá cantant alegre
sempre ab igual tó:

Jó so la mestressa
de casa el Rectó.

Al hivern acostadeta
vers l' escó, propet lo foch,
ab mocadoret de llana
que amaga son cabell d' or
la veuréu sempre riallera
ohint ab dolsa fruició
las rondallas que li conta

Mossén Félix prop lo foch.

Ella li fa el peix ab pésols:
ella li fa bulli els ous:
ella li posa el pa á taula:
ella li cús els mitxons.

Y quan la lluna il-lumina
aquells camps, y el fons del
(bosch,

li estava bé els matalassos
y li espolsa bé els llensols.

Per aixó pot dir joyosa
no hi há cap noya com jó:
Puig la que aixis se belluga
tot ho te bó.

MARCELINO SANTIGOSA

Ensaitjos

I

En el jardí de la vida
un jorn vas florir hermosa,
com la mes galana rosa
ab que Natura convida.
Com ella ton front gentil,
al naixer la matinada
va rebre de la rosada
caricias y perlas mil.
Com ella vares gronxarte
á la llum radiant del sol
y lo fresquet ventitjol
ab carinyo va mimarte
Com ella vas tindre un día
color, frescura y perfum,
petóns de sol y de llum,
gracia, amor y poesia.
Com ella vas tindre amors
ab las papellonas bellas
y temptadoras abellas
xuclaren los teus olors.
Mes ay! que també com ella,
com la rosa perfumada
vares quedar desfullada,

tu que un jorn fores tan bella.
Com la rosa, sense fullas
vas quedar, ¡trista rutina!
y com ella tas despullas
foren de lo vent joguina.

II

Dins de l' arbreda frondosa,
entre lo fullatje espés,
hont los raigs dol sol no creman
y l' ayre es mes pur y fresch,
del matí al vespre refila
un rossinyol enciser.
Refila tendras passadas
al entorn d' un dols niuhet,
qu' es lo goig y la esperansa
de lo seu cor ignoscent.
Refila els cants de ventura
de un amor pur y sincer,
los somrissos de una aymada
y el carinyo de uns fillets ..
Ditxós de aquell que en la vida
pot cantar ab dols plaher
l' amor de un cor que l' estima
y la pau del niuhet seu!

EMILI REIMBAU PLANAS

Orientació

Si veus á un home arrupit
sech y groch y mal vestit;
es un obrer dels que vagan
ó bé un mestre que no 'l pagan.
Ja pots dir que jo t' ho dit
Mes si á un senyor ben mudat
passar veus pe 'l teu costat
de ministre dantse fums,
aquell cobra de Consums
ó bé viu de lo qu' ha esplotat.
T' asseguro qu' es vritat.

JOSEPH V. ORTONOBES

Ab lo que 's veu del programa s' endavina facilmente que las festas que s' apropian han de ser molt sorprenents.

TEATROS

TIVOLI

S' ha estrenat *Bazar de muñecas* que segons los cartells havia obtingut gran éxit a Madrid.

Entre nosaltres, l' éxit ha sigut molt petit. Be es vritat que l' obra te poca cosa en sí, puig apart d' alguns xascarrillos molt verts, no ofereix re de particular; ni l' assumpto, ni lo desarrollo; pero volém creure qu' á haver tingut una execució ben cuydada, algún número de música, hauría lograt més lo favor del públich.

S' han reproduhit los *Bohemios* ab lo mateix éxit de costum, degut á que lo desempenyo ha estat molt acertat.

Pera demá está anunciat lo benefici de la primera tiple cómica Sra. Sanchez, ab escullit programa formantne part l' estreno del monólech *Curra* original de nostre company en la premsa D. P. Sañudo Autrán, qui además pera demostrar son ingeni en la poesia, llegirá algunas composicions sevas.

TEATRO ARENAS

En la passada setmana hi ha hagut lo debut del popular Utor ab la seva imprescindible *Africana* que lo públich va rebre be, aplaudint bastant á sos intérpretes y d' un modo especial al dit Utor y al Sr. Gil-Rey.

Fora necessari que lo director d' escena (si es que n' hi há) estigués més per las obras que s' representan y aixís s' evitaria lo que habém vist en varias obras, que lo pló de boca al final dels actes baixa avants de temps.

Per dit motiu fa que quedin descoloridas las escenas y quadros finals.

Aquet descuyt ó negligencia, ja ha sigut causa d' algún escandol y resulta increíble que no s' hagi evitat.

També s' ha cantat *Gli Ugonotti* per lo tenor de *forsa* de la casa Sr. Giacchero, qui sentí molts aplausos al cantar la particella de *Raoul*. Los demás artistas estigueren solament discrets.

Sembla que hi ha en porta alguna representació de *La favorita* per lo Sr. Utor y lo debut del Sr. Cardinali ab l' *Otello*. UN CÓMICH RETIRAT.

Quadret

Blanquinós lo cel; fret ventet que bufa;
ab espés ruixim va cayent la pluja;
los carrers están plens del fanch que embruta,
é intercepta el pas dels que ab son fi surten.

Dret al cementir, poch á poch ne pujan
quatre capellans ab la creu alsada;
detrás dos fossers tristos al coll portan,
del meu fill la caixa.

Jó detrás plorant entre los meus pares,
vaig seguint pausat á la comitiva,
prego pe 'l fillet porque Deu li tórni
la perduda vida.

Al obrir l fossar, l' última vegada,
ne sigué per mí, de besar son rostre,
mentres 'ls capelláns per ell entonavan
l' últim parenostre

Mos acompanyants prest me separaren
del fillet del cor, que mes no 'l veuria,
y al sortir d' allí, vaig sentir l' aixada,
que ja 'l clot li obría

Boig y esmaperdut sense dármen compte,
desfí lo camí qu' havia fet antes,
y quan me passá la crisis aquella,
vaig trovarme á casa

¡Quina soletat!; mon fillet no hi era;
no 'm cridava ja com avants solía;
sols ma esposa y jo frente l' un del altre,
en la casa havia.

Mentrestant del cel; queva espessa pluja;
fort bufava el vent, que lo fret nos duya;
y assentats plorant, desd' allí á la cuyna,
véyam lo carrer plé del fanch que ombruta ..

J. VILÁ O.

CONSOL

Fa molt temps qu' estich malalt,
y tan malalt, nena hermosa,
que no 's trova al mon cap cosa
pera curar lo meu mal.

Pró sí volguéssis calma 'l,
podrias ferho, Consol,
fent que 'l teu rostre, com Sol
d' hermós, pugui contemplar
mentres no 'm pugui curar...
qu' aixi trovaré un consol.

A. RIBAS LL.

Els dos captayres

Una almoyna sols demana
lo captayre del entorn;
vá trucant de porta en porta
pidolant almoyna sols.
Uns li dihen: ¡Deu l' ampari!
els altres: ¡un altre jorn!
mentres que 'l pobret captayre,
de gana ja casi 's mor.

Pobre captayre, ¡pobret!
que n' es de gran ta dissort,
encar que vulguis, captayre,
¿tu podrás di bé del mon?

Com lo captayre, jo busco
una almoyna dins del cor
de la dona que jo estimo;
vull que 'm dongui son amor,
jo vull l' alé qu' ella exhali,
aquesta almoyna vull sols,
sense ella com lo captayre
aburriria aquest mon,
ja que sense aquesta almoyna
¿qué seria de mon cor?

A. DE V.

El dia 25 del mes passat la barriada de la carretera de Molins de Rey celebrá las acostumadas *fiestas populares*; fins aquí, res pero la comissió de *festejos* composta la major part de la junta de *Fraternidad Republicana* va posar entre 'ls números de las festas una *religiosa* missa de campanya, anant per obtenir el permis á *llepar* al Cardenal y que se jo que més. Si la cosa no hagués passat d' aquí, res encare, pero lo que fa riure es veure al *amo* dels republicans d' allí Serra (á) Lerroux petit junt ab tota la comparseria de la Fraternitat, *presidin'* religiosament la missa, ab tots els ets y uts que podria exigir el mes recte clerical. Se veu qu' aquets tipos lo mateix serveixen per un *barrido* com per un *fregado*.

Quatre gats dels frares de La Bisbal han organísat un certament literari humorístich, que á jutjar pe 'l cartell qu' hem rebut será una festa de primera.

Los premis que s' ofereixen son varios tots relatius á la fartanera, puig sembla que 's tracta de fer un suculent ápat ab assistència dels autors premiats.

Si alguns dels nostres favoreixedors desitja mes detalls del referit ce tamen, en nostra Redacció trovará 'l cartell avants esmentat.

Causa verdadera estranyesa 'l que siguém tan mansos ó indolents que no aném més que depressa á arrancar de la Casa Gran als concejals que en mal' hora elegirem.

Perque se passen sessions y més sessions discutint qüestions de personal, pera favori á amichs y paniaguados, quan hi ha prous assumptos urgents dels quals ningú s' en cuyda,

Ahir per colocar al fill d' en Morayta se tira al dret; avuy pera ascendir á algún empleat de l' olla, se fan pipí en lo Reglament, y demá, com ahir y avuy, farán lo que 'ls dongui la gana.

En aquets assumptos de personal fracassarán (potser nos equivoquém) totas las Corporacions munic pals; perque totas se figuran que cada nomenament representa un allistat al partit de la majoria, sense pensar que gayrebé tots los escullits, un cop de nassos á l' olla del presupost, no portan més amor que á la fumejanta y sagnosa tallada.

¡Quina vergonya per Barcelona 'l tenir uns Ajuntaments tan poch serios!

¿Que no hi ha tinent d' Alcalde en lo barri á que perteneix las Arenas?

Fem aquesta pregunta perque sabém que en alguns barris, als industrials que roban una onsa de pá ó de carn ó de carbó etc, etc. ó venen adulterat lo género, 'ls hi clavan multas de més ó menos consideració; segóns la importancia del furt ó deterioro del género, y al arrendatari del café de las Arenas, no sabém li hagin dit res ab tot y compendrer tots los concurrents (que diariament son alguns mils) que los bocks de cervesa qu' allí s' expenen á

30 céntims, no son los de mida usual dels demés cafés, ni las gaseosas son de bona calitat y que lo café ni es digne de cap industrial situat á quatre vents.

Convindria que lo senyor Marial, que de bon segur que algún dia haurá fet consumació en dit café, se desprengués de l' amiat que pugui tenir ab l' arrendatari y demostres que la *ley es igual para todos*.

Han sigut expulsats del Cos de guardias municipals alguns individuos, per resultar contra d' ells graves denúncias.

No 'ns alegrém del mal de ningú pero creyém bo de bo que aquet cos necessita una bona neteja.

Y la necessita perque molts de sas individuos no tenen ja la bonatxoneria dels Xanxes y Quiñones qu' hem aplau' dit mes de quatre vegadas al teatro sino que ja son dels que paran la ma per fe 'ls ulls grossos y dels que en lloch de recorrer 'l punt, entran sovintet als establiments de begudas pera remullar la gola, y dels que quan algu ciutadá 'ls tira en cara la seva mandra, l' agafan guapo, guapo y m' el portan al quartelillo.

¡Ha comensat la neteja! ¡Millor pera los guardias que cumpleixen ab son deber!

¡Hombre gracias á Déu que ja 'ls obrers de levita y americana, comensan á fer alguna cosa en profit de la classe!

Quan ja creyam que sols los obrers de brusa sabiam unir-se y fer alguna cosa de profit, nos hem enterat de que 'ls empleats del Banch d' Espanya á Madrid, se las han tingut tiessas *nada menos* qu' ab lo governador del Banch, qui abusant de la seva situació, s' havia convertit en un *bajá* de set quas.

Aquet senyor ascendia y donaba brévas á son capritxo, sense tenir en compte ni 'ls merits ni la antigüetat dels designats.

Pero 'ls seus subalterns, compactes y units, despreciant los llochs donats, los mateixos que 'ls havian rebut injustament, han lograt reglamentar los ascensos y beneficis, donant al mateix temps una llistoneta al governador del Banch, y als que per la seva ignorancia ó dessidia no saben buscar las ventatjas de l' agrupació.

A Barcelona 's gastan moltes mils pessetas en beneficencia, pero á la quienta deuen aná á parar á convents ó á mans de beyatos y beyatas, quan cada dia tenim noticia de personas que 's moren ó agonitzan per falta d' assistencia.

Ara 's dona 'l cas de que á la barriada d' Hostafranchs, hi ha un home moribundo, presa d' una terrible malaltia la qual no ha rebut la visita de ningú ni socorro de cap mena.

Y creyém, que si algún periódich no s' hagués ocupat ja d' aquet abandono, aquest home hauria mort y s' hauria corrumput, sense que ningú s' hagués cuydat d' enterrar lo seu cadavre.

¿Que diu á tot aixó l' Associació batejada ab lo pompós titul de «Caridad Cristiana»

¿No li sembla qu' aixó no arriba ni á caritat moresca?

Llegim que fa pochos dias va morir á la platxa d' Arenys de Mar una nena de deu anys que pocas horas avants havia pres un bany. La mort fou repentina y 'l cadavre va quedar completament negre.

Semb'a qu' el metje que va extendre la certificació de defunció opinava que la mort era deguda á una terrible

enfermetat que va causar moltes morts l'any 1885; pero que va canviar d'opinió després d'haver escoltat las rasons de la Junta de Sanitat d'aquella població, temerosa á la qüestió de que s'alarmés la gent.

¡Alto las secas! aquí no hi ha alarma qu'hi valgui; val més saber de quin mal s'ha de morir, que morir per sorpresa.

Es precis exigir al metje en qüestió y á la referida Junta de Sanitat, que parlin sense embuts.

Nos hem enterat del mar de fondo qu'hi ha entre ensoñats de *poco pelo* y testas mitradas.

—Los primers tronan contra els últims, respecte del modo injust de repartir las brevas clericals, y fins sona el nom d'un nebot d'en *Castanyas* qu'ha arregat una canongia d'aquellas de menjar á tot drap.

Diuen que el Concili de Trento 'ls prohibeix aquets favoritismes y que son contraris á las doctrinas de Jesús, que no hi estava per fer panxa contentas sense com va ni quan costa.

¡Ara va bé! La qüestió es que s'arremanguin y ens ensinyn la camisa á fi y efecte de que fins lo mes negat s'entera de que la portan molt bruta.

S'ha descobert una estafa de 250 millons de pessetas á la Hisenda.

Se tracta de varios industrials qu'entravan de Fransa géneros de contrabando.

Aquets industrials deuen ser dels que demanavan que s'enviés molt jovent á matarse á las colonias, per defensarlos lo negoci.

¡Gitanos blancs, que si no poden segar espigolan!

Per solució graciosa, la que va donarse l'altre dia á un conflicte (?) tranviari.

Un tranvia dels que van als banys, va omplirse de gent més de lo reglamentari y com que ningú volia ser l'últim en haver pujat ni ningú volia obehir l'ordre de que bai-

xessin 'ls passatjers sobrants donada pe'l guardia municipal, fou peritat lo tranvia á la cotxera.

¡Bonica manera de castigar als tossuts, pero quin dia 's comensará á repartir números de ordre á las paradas á fi d'evitar aquets conflictes?

Ha dit lo senyor Rodriguez San Pedro, que la ruptura de relacions diplomáticas entre Fransa y 'l Vaticá no pot influir en lo viatge del rey á París, porque encare qu'España es un país católich (?) no pot tenir importancia en las relacions ab paissos amichs.

Quan, San Pere, diu aixó, ja s'hi pot pujar de peus. En una paraula: qu'ara tan se val una corona com un gorro frigi, un católich com un heretje. La qüestió son naps.

CANTARELLA

Diumenge al ser á n'els toros
vaig veurer cosas estranyas,
s'aplaudía á ne 'ls toreros
als localshi aquets las banyas
y jo al moment vaig pensar
que n'hi hauría de feynada
si s'hagués de tocá á tots
dels qu'á n'aquí portan banyas.

ALBERTET DE VILAFRANCA

Correspondencia

Tomás Ferrer Codina.—No serveix.—Manuel Pontons id. M. B.: Lo mateix.—Bernis, Es tan llarga!... A Ribas Anirá. «Consol» y «Amorosa». Molas; *Folk loore* resulta interminable.—Casabó C.—La publicarém. Pericay; Aceptat.—Montabiz.—Id.—Albertet de Vilafranca; De vosté, «E's dos captayres» y «Cantarellas».—Rampelis; De vosté, algo. Fray Candela; La publicarém.
Quedan cartas per contestar.

Litografía Barcelonesa.—Sant Ramón, 6

Festas Majors

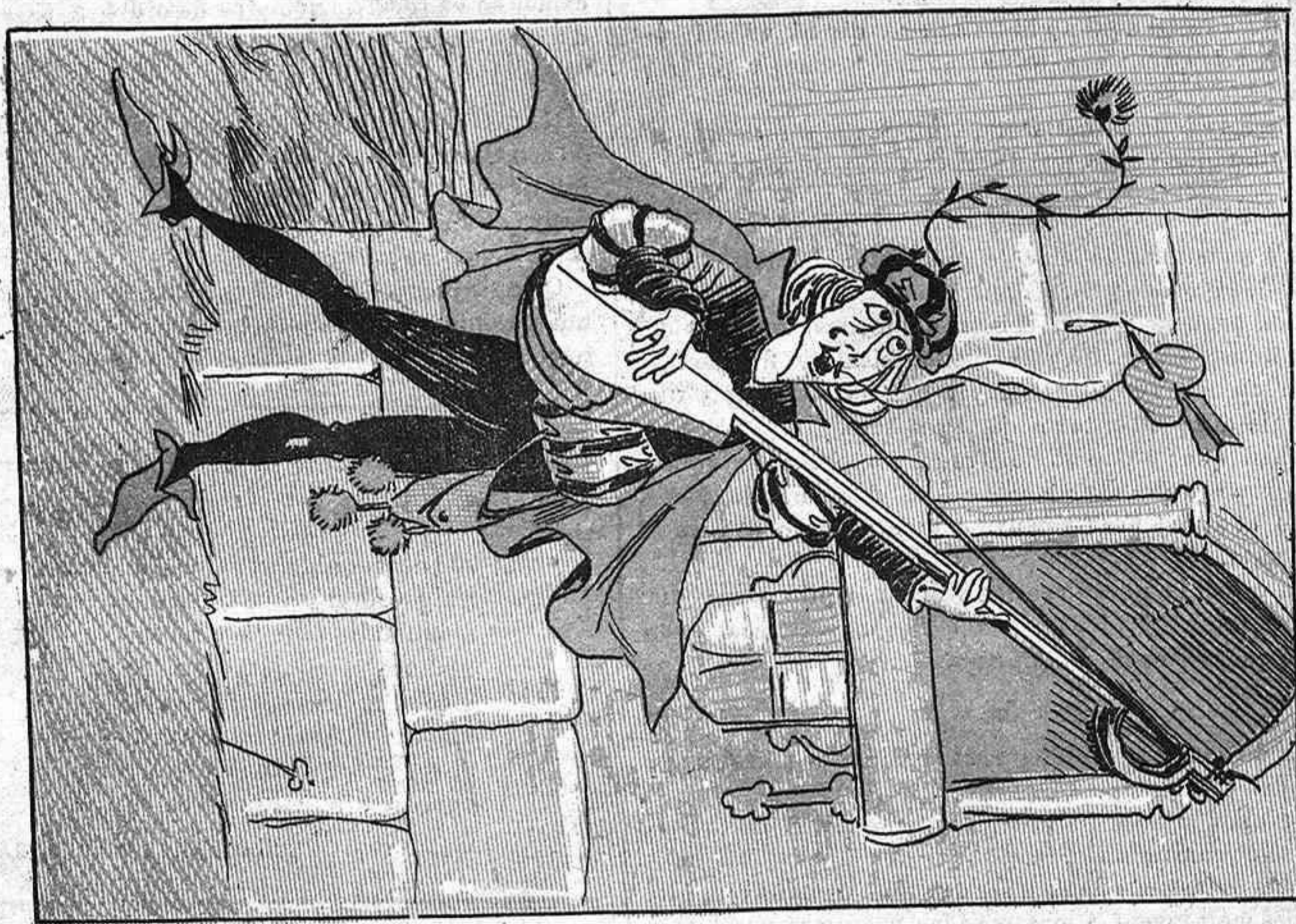
Tenim lo gust de participar á las Societats de poblacions ahont se celebri FESTA MAJOR, que en la

Litografía Barcelonesa RAMÓN ESTANY Carrer S. Ramón, 6

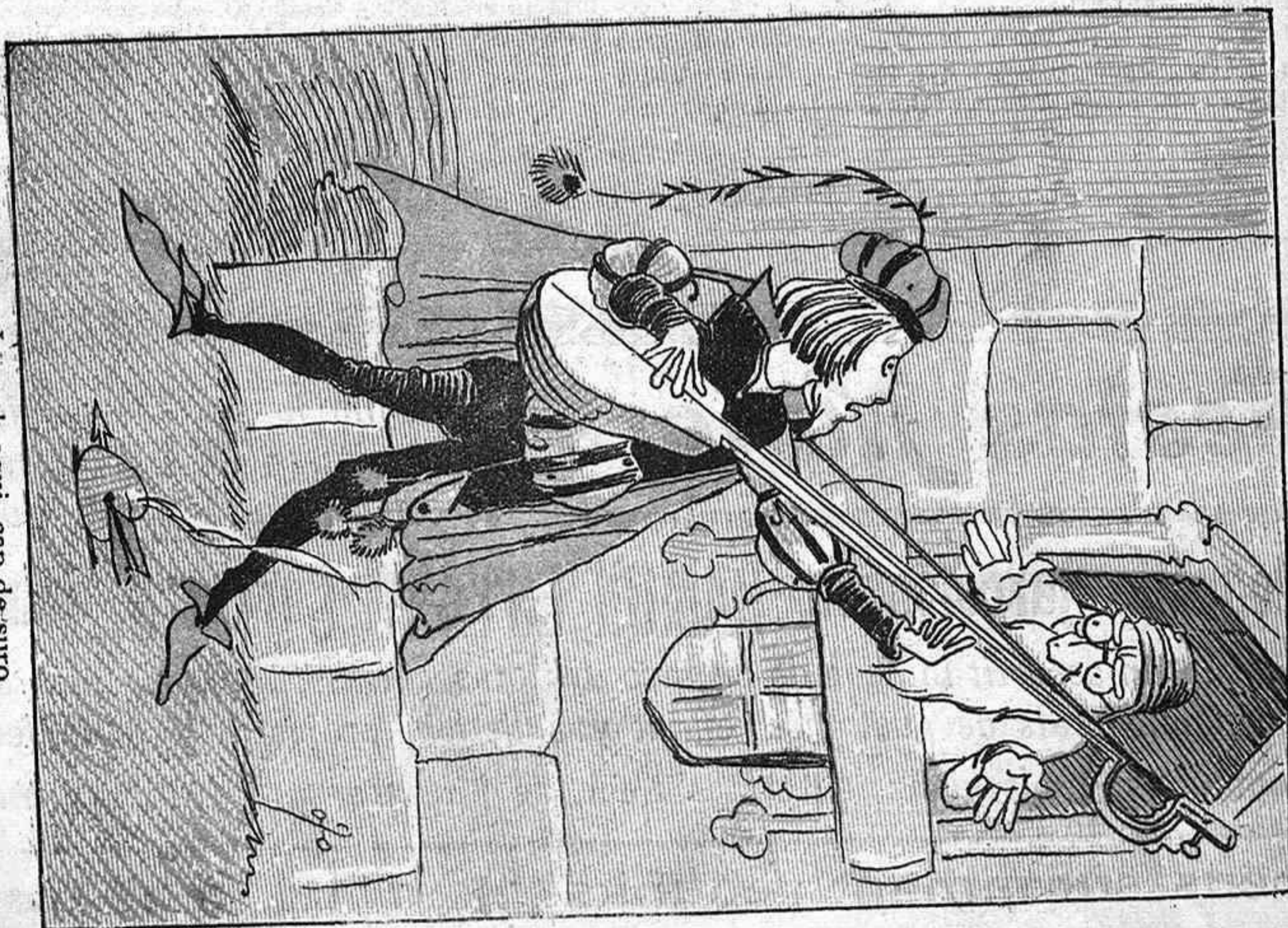
trovarán un assortit inmens de cromos de totas classes, desde 'ls mes senzills y económichs als de gust més refinat y artistich, propis pera la confecció de Programmas, Invitaciones, Títols de Soci, de Foraster y d' Abonat, etc., etc.

Preus sumament reduhits ✱ Novetat en Carnets de totas classes

—Treu 'l cap á la finestra
ulls de cel, llabis de focn...

—Ja soch aquí, cap de-suro
¿qu' es lo que buscas, badoch?